

מ"י 15258/08/21 - מחמוד עמאש נגד משטרת ישראל - תחנת זכרון יעקב

בית משפט השלום בחדרה

מ"י 15258-08-21 משטרת זכרון יעקב נ' עמאש
תיק חיצוני: 528754/2021

בפני **כבוד השופטת רקפת סגל מוהר**
מבקש **מחמוד עמאש**
נגד **משטרת ישראל - תחנת זכרון יעקב**
משיבה

החלטה
לפני בקשה להחזרת רכב תפוס.

רקע

1. בתאריך 6.8.21 נעצר המבקש בביתו שבכפר ג'סר א זרקא בחשד כי היה מעורב בארוע של התפרצות לרכב, גניבת כרטיס אשראי ושימוש בו.
2. בד בבד עם מעצרו בביתו, תפסה המשיבה את רכבה של אמו - רכב מסוג מזדה מ.ר. 94-975-54 (**להלן: "הרכב"**), בשל החשד כי שימש את המבקש לשם ביצוע העבירות.
3. אין חולק על כך שהרכב אמנם רשום על שם אמו של המבקש אך בפועל הוא זה המשתמש בו (כגרסתו) ולכל היותר משתמשים בו גם אחיו (כגרסת אמו - ר' להלן).
4. בתאריך 26.8.21 הגיש ב"כ המבקש לבית המשפט את הבקשה שלפני - בקשה להחזרת תפוסים ובהם הרכב, מכשירי טלפון של המבקש ואחיו, ארנק וצויד אישי. בהיותי שופטת תורנית, נקבעה הבקשה לדיון בפני.
5. בתגובתה לבקשה מיום 30.8.21 התרעמה נציגת המשיבה, **קצינת החקירות של התחנה פקד ליאת אליתים**, על כך שב"כ המבקש פנה אל בית המשפט ולא אליה שכן "**במידה והיה פונה, היה נענה בחיוב**". משכך בקשה היא כי אורה לב"כ המבקש "**לפנות ראשית ליחידה החוקרת בפניה להחזרת תפוס ולא לפנות ראשית לבית**

המשפט ולבזוז את זמנו וציינה כי במצב דברים זה הדיון שנקבע מתייתר.

6. תגובת המשיבה הועברה לב"כ המבקש והתיק נסגר.

7. דא עקא, שביום 9.9.21 פנה ב"כ המבקש לבית המשפט בשנית וטען כי חרף תגובתה דלעיל, סרבה המשיבה להשיב את הרכב התפוס לידי המבקש ואמו אשר הגיעו אל תחנת זכרון יעקב לצורך קבלתו.

8. נציגת המשיבה שהתבקשה להתייחס לטענות ב"כ המבקש, טענה בתשובתה מיום 13.9.21 כי אכן "כלל המוצגים שהמבקש ביקש הוחזרו לו", אלא שמתיק החקירה עולה כי הרכב שימש לביצוע העבירה, ומאחר שהמשיבה "רואה בחומרה עבירות של פגיעה ברכוש הציבור, פריצה לרכבים ושימוש בכרטיסי אשראי של אזרחים תמימים", והתיק נמצא בשלבי חקירה מתקדמים, נועצה המשיבה עם יחידת התביעות ו"**ישנה סבירות גבוהה מאוד לחילוט הרכב**". לפיכך הציעה ב"כ המשיבה כי המבקש יפקיד סך של 30% משווי הרכב כתנאי לשחרורו.

9. לנוכח תגובת המשיבה זומנו הצדדים לדיון בפני.

טענות ב"כ המבקש

10. בדיון מיום 30.9.21, טען ב"כ המבקש כי מדובר ברכב השייך לאמו אמירה, אשר נכחה בדיון גם כן. בהתייחסותו לאופן התנהלות המשיבה מאז הוגשה בקשתו לראשונה ועד כה, טען ב"כ המבקש כי "המשטרה טוענת כי מדובר בטעות אבל הטעות הזו היא פגיעה בזכות יסוד, זכות הקנין של אדם", וכי הסיכוי לחילוט הרכב בסופו של ההליך בתיק העיקרי - אם וכאשר יוגש כנגד המבקש כתב אישום, נמוך, בין השאר משום שהמבקש נעדר עבר פלילי, חזקת החפות עדיין עומדת לו בשלב זה, ונסיבות ביצוע העבירות שיוחסו לו בחקירה אינן כה חמורות שכן השימושים בכרטיס האשראי הגנוב נעשו בסכומים נמוכים מאוד.

11. בנוסף לכך טען ב"כ המבקש כי המשך החזקת המשיבה ברכב המהווה מעשה כוחני שאין לו בסיס חוקי, כי מדובר בתיק שיש בו חובת שימוש וכי מעבר לכך - לא כל פריטי הציוד האישי של המבקש שנתפסו, הוחזרו לו (כשעון ומשקפי שמש). לחלופין טען ב"כ המבקש כי ניתן לחייבו בחתימה על התחייבות שלא ימכור את הרכב ו/או יבצע בקשר אליו כל פעולה אחרת שעלולה לסכל את החילוט.

טענות המשיבה

12. בפתח דבריו טען נציג המשיבה כי תגובתה הראשונה היה נעוצה ב"טעות אנוש", והוסיף: "**אם היינו יודעים שאכן מדובר ברכב תפוס בתיק הזה לא היינו בכלל מגיבים בצורה הזאת אלא היינו נענים לבקשה קונקרטית ומקיימים דיון ולא גורמים לחברי למשוך את הבקשה**".

13. לגופו של עניין, טען נציג המשיבה כי מאחר שבחקירתו הודה המבקש שהרכב המשמש אותו דרך קבע, שימש אותו גם לשם ביצוע העבירות, אזי סיכויי חילוטו בבוא העת גבוהים.

דין והכרעה

14. סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כי:

(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

ברע"פ 4105/06 ג'אבר נ' מדינת ישראל נקבע כי: "... המצב המשפטי הנכון בעינינו הוא, כי סעיף 39(א) ... מקנה שיקול דעת לבית המשפט החל מעבירה ראשונה..."

עם זאת, נקבע לא אחת כי כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספי המקיים מתאם עם ערכו הכלכלי. כך למשל, בבש"פ 6529/10 דודו מגידש נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בבוחנו את האפשרות להוציא צו זמני, שומה על בית המשפט לבחור באמצעי שלצד הגשמתו את התכלית שלשמו ננקט, פגיעתו הקניינית בבעל הרכוש מינימאלית והוא מאזן ככל שניתן בין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט לאינטרס הפרט בקניינו".

15. מתיק החקירה שנמסר לעיוני עולה בין השאר כי עוד בחקירתו מיום 6.8.21 - מועד ביצוע העבירות, הודה המבקש בביצוע הפריצה לרכב ביחד עם אחרים, בגניבה וגם בשימושים שנעשו בכרטיס האשראי, ובכל הנוגע לרכב שנתפס טען כי מדובר ברכב הרשום על שם אמו, אך בפועל שייך לו. אמו של המשיב שהיא בעלת הרכב, טענה כי מדובר ברכב המשמש את כל בני המשפחה. עוד עולה מן התיק כי פעולת החקירה האחרונה בו בוצעה ביום 19.8.21, דהיינו לפני כחודש וחצי.

16. במצב דברים זה, נראה על פניו כי החקירה הסתיימה ואף לא מצויה "בשלבי חקירה מתקדמים" כטענת נציגת המשיבה בתגובתה מיום 13.9.21. למרות זאת ומשום מה, התיק טרם הועבר לטיפול יחידת התביעות שהיא הגורם שבסמכותו להחליט האם להגיש כנגד המבקש כתב אישום ולבקש את חילוט הרכב כנטען. לכן, אני סבורה כי לא אין זה סביר והוגן להותיר את הרכב בחזקת המשיבה לפרק ממושך יחסית, שלא לצורך.

17. מפני כל האמור לעיל, לרבות אופן התנהלות המשיבה בהליך זה כמפורט לעיל, ולאור דברי אמו של המבקש, בחקירתה, לפיהם מדובר ברכב שנרכש על ידו לפני כשנה תמורת סך של 100,000 ₪, אני מורה

כי הרכב יוחזר לבעליו - היא אמו של המבקש, בכפוף לתנאים המפורטים להלן:

- א. הפקדת סך של 15,000 ₪.
- ב. חתימת אמו של המבקש, הגב' אמירה עמאש ת.ז. 36235109 על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה היה וזה אכן יתבקש ויוחלט עליו בסופו של ההליך בתיק העיקרי.
- ג. צו איסור דיספוזיציה ברכב יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרורו.
- ד. הוצאת פוליסת ביטוח לרכב ושיעבוד שיירשמו לטובת המדינה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יימצא בשלכתי החל מיום 10.10.21.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ב, 08 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.